

Sjokkopplevelse

Forleden morgen våknet jeg og kjente noe klø på ryggen. Det var vanskelig å nå stedet for å få klødd seg. Men med tommelen kjente jeg til min store forskrekkelse at det hadde vokst ut en kul på ryggen. Den var på størrelse med en 10-øring. Det ante meg det verste. Jeg tok en titt i speilet og fikk bekreftet mine bange anelser. Til tross for mitt sterkt svekkede syn kunne jeg se at infiltratet hadde en mørkere farge enn huden for øvrig. Jeg bestemte meg straks for å oppsøke en erfaren kollega ved Radiumhospitalet – min tidligere arbeidsplass.

På vei til sykehuset var jeg grepet av angst for hva jeg nå gikk inn i. Jeg tenkte på de mange av mine pasienter i årenes løp som hadde hatt den samme frykten. Nå var det altså min tur. Jeg forsøkte å si til meg selv at dette allikevel ikke behøvde å være mine siste dager og prøvde å finne trøst i tanken på at jeg tross alt var blitt en gammel mann og hadde fått leve som frisk i mange år. Jeg valgte å være forberedt på det verste.

Blek, men fattet entret jeg sykehuset poliklinikk hvor de var så elskverdig å gi meg forrett i den lange køen. Det var med bankende hjerte jeg kledde av meg skjorten og ventet på legens vurdering og dom. Han sa: «Her er det noe som absolutt ikke bør være her, det er helt klart. Men operasjonen blir nok ikke større enn at vi kan greie det her og nå.» Jeg så han skulle til å gripe kniven som lå på bordet og spurte forferdet om han ikke hadde tenkt å bedøve meg. «Nei,» svarte han, «jeg tror du skal greie dette uten bedøvelse.» Jeg svarte: «Nei, vær vennlig og gjør som jeg ønsker og bedøv meg.» «Jeg tror det går uten,» sa han og grep tak i kniven. «Nei takk,» sa jeg bestemt, «jeg vil ikke være med på et sånt eksperiment. Vær snill og gi meg lokalanestesi, jeg er så følsom for smerter.» «Jeg tenker vi allikevel gjør et forsøk uten bedøvelse, så stopper jeg straks du synes dette blir for vondt.» Sterkt tvilende gikk jeg med på forslaget. Jeg kjente kniven mot huden da han sa at nå er det over. Han viste meg en halspastill som han hadde vippet løs.

Denne opplevelsen bekrefter at det ikke alltid er så galt som man tror.

I drosjen hjemover puttet jeg pastillen i munnen. Bedre pastill hadde jeg aldri smakt.

Arnfinn Engeset
Oslo

Arnfinn Engeset (f. 1916) er tidligere avdelingsoverlege ved Det Norske Radiumhospital.

Mottatt 3.10. 2011 og godkjent 13.10. 2011. Medisinsk redaktør Erlend Hem.

Illustrasjon Svein Størksen